

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **F. C.**, zast. JUDr. Jaroslavem Dobrem, advokátem, se sídlem Praha 2, Čelakovského sady 8, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Praha 6, Tychonova 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2007, č. j. 5 Ca 343/2006 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 3. 2007, č. j. 5 Ca 343/2006 - 64, odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2005, č. j. 336 242/02-R/2005-7542, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a ustanovenému zástupci se přiznává odměna za zastupování. V odůvodnění soud uvedl, že napadené rozhodnutí bylo žalobci do vlastních rukou doručeno dne 2. 2. 2005, žaloba byla podána k poštovní přepravě dne 3. 2. 2006, tedy po uplynutí zákonné lhůty. Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jako opožděnou.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž uvedl, že postup soudu považuje za diskriminační vůči své osobě a usnesení Městského soudu v Praze za nezákonné. Stěžovatel navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 5. 2007, č. j. 5 Ca 343/2006 - 75, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil nedostatky kasační stížnosti a uvedl, z jakých konkrétních důvodů napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2007, č. j. 5 Ca 343/2006 - 64. Soud současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, vystavuje se stěžovatel nebezpečí odmítnutí kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli a jeho zástupci doručeno dne 17. 5. 2007.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 15. 6. 2007 stěžovatel namítal, že správní orgán při zkoumání jeho žádosti nepostupoval v souladu se zákonem, neboť stěžovatel je osobou negramotnou s omezenou schopností chápat právní předpisy a správní řízení. Správní orgán s ním však jednal jako s osobou gramotnou se zřetelem k zásadě „neznalost zákonů neomlouvá“. Podle názoru stěžovatele měl správní orgán před zahájením správního řízení zjistit jeho schopnost vnímání a rozlišování objektivních skutečností a pochopení postupu při správním řízení. Stěžovatel se domníval, že postupem správního orgánu v řízení o jeho žádosti byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem, což mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí správního orgánu.

Dne 4. 10. 2007 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah podání stěžovatele a dospěl k závěru, že kasační stížnost, ani ve spojení s citovaným doplněním, nespĺňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2007, č. j. 5 Ca 343/2006 - 64, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného usnesení, resp. jaká pochybení Městskému soudu v Praze vytýká.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Toto však stěžovatel v posuzované věci neučinil.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že *soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*

S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovatelem za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl osobně i prostřednictvím svého zástupce řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil rozsah a důvody napadení usnesení Městského soudu v Praze, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu